

[Holger Eriksen.]

hr. Baagø med megen styrke søgte at slå fast, at der overhovedet ikke var nogen ændring i det konservative partis tjenestemandspolitik, og yderligere føjede til, at man derved havde fastslået, at det, der havde stået i visse blade, ikke var rigtigt. Jeg forstår i og for sig ikke rigtig denne argumentation; det, der var tale om i udvalget på det tidspunkt, da bladene skrev om det, var jo aldeles ikke det, som der nu foreligger forslag om.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen gik langt videre; han talte om, at man i det store og hele kunne afskaffe tjenestemandsbegrebet. Det var måske vanskeligt af hensyn til grundlovens bestemmelser om dommerne, selv om han i og for sig ikke troede det; der kunne også være tale om de allerhøjeste tjenestemænd (Poul Sørensen: Det er urigtigt!). Nej, det er rigtigt men ellers måtte man i almindelighed nok kunne nå til at ophæve tjenestemandsbegrebet. Se, det var noget andet end det, der nu er stillet forslag om, men selv det, der nu er stillet forslag om, hvor man uden videre siger, at de lavest lønnede ikke skal være tjenestemænd, mens de højest lønnede skal det, er i diametral modstrid med de synspunkter, de konservatives ordfører i lønningskommissionen, Karl Olsen, har gjort gældende, idet han hele tiden har fastslået, at det konservative folkeparti uden nogen som helst betænkelighed gik ind for at bevare tjenestemandsbegrebet i den udstrækning, det har i øjeblikket.

Til det ærede medlem hr. Henry Christensen skal jeg sige, at jeg naturligvis er meget glad for den forhandlingsvilje, han på det saglige område har udvist i udvalget, men til gengæld er jeg mildest talt forbløffet over de udtalelser, han i dag, og for øvrigt også i sin tid i Horsens, har fremsat vedrørende forløbet af forhandlingerne i udvalget. Jeg må selvfølgelig foreløbig gå ud fra, at der foreligger en erindringsforskydning, og jeg vil yderligere regne med, at det ærede medlem vil foretage en rettelse af de fremsatte udtalelser. Da man talte om lovenes ikrafttræden, og da retsforbundet fremsatte sit forslag om 1. september, gik, som den højtærede finansminister har gjort opmærksom på, både venstre, socialdemokrater og konservative imod; det er rigtigt. Men det er

også rigtigt — og det er det, jeg gerne vil have frem — at efter at retsforbundet havde fremsat sit forslag, erklærede de konservative, at nu forelå der en ny situation, og at man ikke på forhånd kunne forpligte sig til ikke eventuelt at udnytte den politisk. Jeg bebrejder ikke de konservative, at de tog den stilling, jeg bebrejder ikke venstre, at de sluttede op bag ved de konservative — det er muligt, at socialdemokratiet ville have gjort det samme i en tilsvarende situation — men vi skal blot have frem, at således lå det. Af saglige grunde ville venstre og de konservative stemme for 1. april, men de ville holde en dør åben for af politiske grunde at stemme for den 1. september.

Se, det er den situation, vi var stillet over for, og det kan ikke hjælpe, at man nu kommer her og siger, at det var socialdemokraterne, der ville svigte tjenestemændene, og socialdemokraterne, der ville have, at lovene først skulle træde i kraft den 1. juni. Det var det aldeles ikke, men vi var nødt til at tage vore modforholdsregler over for den mulighed, der forelå efter de klare udtalelser, der var faldet fra venstres og de konservatives side. Vi ville ikke risikere, at det eventuelt, ikke af saglige, men af politiske grunde, skulle blive den 1. september. Derfor var vi nødt til at føle os frem, om der var mulighed for at nå til enighed på et andet grundlag.

De oplysninger, jeg her har givet, er uomstødelige. Således var udviklingen, og jeg håber, at man vil rette det, man har sagt, hvilket i og for sig også vil medføre, at man så ikke længere har noget grundlag for at skyde socialdemokratiet i skoene, at vi ville snyde tjenestemændene, at vi gjorde forsøg på af hensyn til retsforbundet at få udsat ikrafttrædelsesdatoen. Det var kun et klart svar fra venstre og de konservative, vi manglede, for at kunne gennemføre lovenes ikrafttræden den 1. april.

Henry Christensen: De punkter, der har været diskuteret i dag, er hovedsagelig spørgsmålet om, hvornår lovene skulle træde i kraft, ansættelsesformerne og pristallet. Hvad det sidste angår, har jeg ikke noget at føje til, hvad jeg sagde i min indlednings-tale. Jeg har bemærket de udtalelser, den højtærede finansminister har fremsat herom ved denne lejlighed, og jeg tager dem som